

РЕШЕНИЕ

№ 6346

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА ИВ. Т.А

при участието на секретаря КОЯ Н. КРЪСТЕВА
като разглежда докладваното от ЗОРНИЦА ИВ. Т.А Гражданско дело № 20221110154506 по описа за 2022 година

Предявени са от ищеца „Водоснабдяване и канализация Йовковци” ООД, ЕИК 104055066, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново, ул. „П. Яворов“ № 30, представлявано от инж. Димитър Владов обективно кумулативно съединени положителни установителни иски по реда на **чл. 422 ГПК** с правно **чл. 203 от ЗВ, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД** за установяване на вземане срещу ответника **В. В. И.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, ****, за сумата за сумата **191,00 лв.** незаплатено задължение за доставена и потребена вода за периода 21.02.2019 г. – 24.10.2019 г. за имот с адрес: гр. Велико Търново, ул. „Ц. Церковски“ № 8, партида № 1298085, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение – 24.03.2022 г. до окончателното ѝ погасяване и сумата **39,45 лв.** обезщетение за забава върху главницата за периода от 28.04.2019 г. до 23.11.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 12.05.2022 г. по ч.гр.д. № 21886/2022 г. по описа на СРС, 157 с-в.

В първото по делото заседание ищецът е оттегил първоначално предявените искова в частта за сумата от 215,36 лв., главница за периода 20.06.2018 г. – 28.02.2019 г., както в частта за сумата 58 лв. обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 30.08.2018 г. – 23.11.2021 г., поради което в тази част производството по делото е прекратено и обезсилена издадената заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 21886/2022 г. по описа на СРС, 157 с-в.

Ищецът „Водоснабдяване и канализация Йовковци” ООД извежда съдебно предявените права при твърдения, че е в облигационно отношение с ответника В. В. И. по силата на договор за предоставяне на ВиК услуги при публично известни общи условия за имот с местонахождение в гр. Велико Търново, ул. „Ц. Церковски“ № 8, за който имот е открита партида № 1298085. Посочва, че за периода 21.02.2019 г. – 24.10.2019 г. е предоставил на ответника ВиК услуги (доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води) на стойност 191 лева, които ответникът не е заплатил в 30-дневния срок от издаването на всяка фактура, поради което ги претендира, както и обезщетение за забава върху главницата в размер на 39,45 лева за периода от 28.04.2019 г. до 23.11.2021 г., както и законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 24.03.2022 г. до окончателното ѝ погасяване. Претендира присъждане на разноски в исковото и заповедното

производства.

Ответникът В. В. И., в срока по чл. 131 от ГПК е подал отговор на исковата молба, с който оспорва иска с твърдения, че не е доставено претендираното количество вода в имота, никога ищецът не го е уведомявал за задължението, като релелира и възражение за изтекла кратка погасителна давност в негова полза.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не е спорно, че ответникът е собственик на недвижим имот, находящ се гр. Велико Търново, ул. „Ц. Церковски“ № 8.

По делото е представен Протокол за отчет на водомера, монтиран в процесния имот, в който е отразено старо и ново показание на водомера и потребеното количество вода за периода, като всеки отчет е подписан от абоната.

Представена е и покана за доброволно плащане до ответника, която видно от приложената разписка не е получена от последния.

Представена е и справка за потребеното количество вода за периода 29.06.2018 г. – 31.10.2019 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 203 ЗВ, вр. чл. 79, ал. 1 пр. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи, че ответника е потребител на ВиК услуги по възникнало между страните облигационно правоотношение, че в процесния период ищецът е доставял ВиК услуги в претендираните количества в посочения обект, чиято стойност възлиза на претендираните суми, респ. че са налице обстоятелства, обуславящи основание за спиране или прекъсване на погасителната давност по смисъла на чл. 115 и чл. 116 ЗЗД. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасила претендираните вземания.

Законът изрично урежда кои лица са потребители на ВиК услуги. Според § 1, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (обн. ДВ бр. 18/25.02.2005г.), потребители на водоснабдителните и канализационните (ВиК) услуги по чл. 1, ал. 1 от закона са юридически или физически лица – собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи получаването на ВиК услуги се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от ДКЕВР към МС. Същите влизат в сила в едномесечен срок след публикуването им в поне един централен и един местен ежедневник, без да е необходимо изричното им писмено приемане от абонатите.

В случая, с оглед становището на ответника, съдът намира, че между страните не е спорно съществувалата облигационна връзка по повод на договор за предоставяне на ВиК услуги, по силата на който ищецът е извършил по отношение на водоснабдения имот, който е собственост на ответника.

С представения по делото протокол за отчет и справка за потребено количество вода се доказва, че за периода 21.02.2019 г. до 24.10.2019 г. до имота на ответника е доставена питейна вода, дължимата цена за която е в размер на 191 лв. Показанията на монтирания в имота водомер са реално отчитани при предоставен достъп, видно от приложения протокол.

Ответникът е упражнил своевременно правата си по чл. 120 ЗЗД като е заявил възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претендираните от ищеца с исковата молба вземания. Съгласно разясненията, дадени с ТР № 3/2011 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС, понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи един правопораждащ факт, чието

падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. В този смисъл вземанията на ищцовото дружество съдържат всички гореизброени признаци, поради което са периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в” ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при срочните задължения, каквито са процесните за главници, давността тече от деня на падежа (тъй като срокът е уговорен в полза на длъжника и кредиторът не може да иска предсрочно изпълнение). Задълженията на ответника за заплащане на стойността на доставената питейна вода са възникнали като срочни – според Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на ВиК оператор „Софийска вода” АД потребителите са длъжни да заплащат за ползваните от тях ВиК услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. Следователно за всяка една от претендираните от ищцовото дружество главници, касаещи процесния период, тригодишният давностен срок тече от момента, в който изтича срокът за тяхното заплащане. Доколкото заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК е депозирано на 24.03.2022 г., то следва да се приеме, че вземанията на ищеца, които са станали изискуеми преди 24.03.2019 г. са погасени по давност. Предвид изложеното по-горе, вземанията на ищеца за периода от 20.06.2018 г. до 21.02.2019 г. вкл. се явяват погасени по давност – фактурата от 28.02.2019 г. е станала изискуема на 29.03.2019 г., т.е. към датата на подаване на заявлението вземането е било погасено по давност, както и вземанията по всички по-ранни фактури. Във връзка с релевираното възражение за давност обаче ищецът е оттеглил частично предявената искова претенция за периода от 20.06.2018 г. до 21.02.2019 г. и производството в тази част е прекратено. По отношение на претенцията за останалия период от 21.02.2019 г. до 24.10.2019 г. ищецът се легитимира като кредитор на главно вземане, тъй като вземането по фактура № 0030537296/29.03.2019 г. е станало изискуемо на деня след изтичане 30 дни от 29.03.2019 г. – датата на издаване на фактурата, а именно на 29.04.2019 г. Размерът на вземането на ищеца за периода от 21.02.2019 г. до 24.10.2019 г., видно от изготвената справка въз основа на представения протокол за отчет е в размер на 191 лв., поради което предявения иск се явява изцяло основателен.

Основателността на иска по чл. 422 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните. Съгласно чл. 31, ал. 2 от Общите условия, потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях ВиК услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. При анализа на тази разпоредба се налага изводът, че потребителят е длъжен да заплаща месечните сметки в уговорения срок, като при забава дължи лихва върху месечните задължения съгласно издадените фактури, считано от падежа на всяко отделно вземане. Дължимото обезщетение за забава върху неплатената главница за периода 28.04.2019 г. – 23.11.2021 г., изчислено от съда по реда на чл. 162 ГПК е в размер на 39,45 лв., в какъвто размер е и претенцията на ищеца, поради което предявения иск се явява изцяло основателен.

По разноските:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на ТР №4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. При този изход на спора и двете страни имат право на разноски, доколкото за част от предявените вземания ищецът е оттеглил исковите и производството по делото е прекратено. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК заявителят (ищец) има право на направените от него разноски в двете производства. Предвид изрично направеното искане в тази насока на заявителя ищец следва да се присъдят разноски за платена държавна такса в заповедното производство в размер на 25 лева и адвокатско възнаграждение в заповедното производство в размер на 300 лева, от които съобразно размера на уважените претенции и предвид частичното оттегляне на иска, следва да се присъди сумата от 148,66 лв. По отношение разноските в исковото производство – следва да се присъдят дължимата и заплатена от ищеца държавната такса в исковото производство

в размер на 25 лева и платено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв., от които съобразно уважената част на иска следва да се присъди сумата от 148,66 лева.

Ответникът също има право на разноски, съобразно частта, в която исковете са оттеглени по арг. от чл. 78, ал. 4 ГПК. Същият е сторил разноски в размер на 400 лв. за платено адвокатско възнаграждение, от които съобразно прекратената част следва да се присъди сумата от 217,03 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Водоснабдяване и канализация Йовковци” ООД, ЕИК 104055066, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново, ул. „П. Яворов“ № 30, представлявано от инж. Димитър Владов обективно кумулативно съединени положителни установителни искове по реда на **чл. 422 ГПК** с правно **чл. 203 ЗВ, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, че В. В. И., ЕГН *******, с адрес: гр. София, **** **ДЪЛЖИ НА „Водоснабдяване и канализация Йовковци” ООД, ЕИК 104055066**, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново, ул. „П. Яворов“ № 30, представлявано от инж. Димитър Владов, сумата от **191,00 лв.** незаплатено задължение за доставена и потребена вода за периода 21.02.2019 г. – 24.10.2019 г. за имот с адрес: гр. Велико Търново, ул. „Ц. Церковски“ № 8, партида № 1298085, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение – 24.03.2022 г. до окончателното ѝ погасяване и сумата **39,45 лв.** обезщетение за забава върху главницата за периода от 28.04.2019 г. до 23.11.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 12.05.2022 г. по ч.гр.д. № 21886/2022 г. по описа на СРС, 157 с-в.

ОСЪЖДА В. В. И., ЕГН *****, с адрес: гр. София, **** **ДА ЗАПЛАТИ НА „Водоснабдяване и канализация Йовковци” ООД, ЕИК 104055066**, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново, ул. „П. Яворов“ № 30, представлявано от инж. Димитър Владов, на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **148,66 лв.** – разноски в заповедното производство и сумата **148,66 лв.** - разноски в исковото производство.

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация Йовковци” ООД, ЕИК 104055066, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново, ул. „П. Яворов“ № 30, представлявано от инж. Димитър Владов **ДА ЗАПЛАТИ НА В. В. И., ЕГН *******, с адрес: гр. София, ****, на основание **чл. 78, ал. 4 ГПК** сумата **217,03 лв.** - разноски в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____